

Sindssygeanstalt. Hvis han forinden blot havde gjort sig den Umage at slaa op i en Bog, der hedder den danske Lægestand, og hvor der findes Oplysninger om alle Landets Læger, vilde han have set, at Dr. Langhoff slet ikke kom fra Kellerup til Middelfart, men først var konstitueret som Distriktslæge i Skagen og derefter studerede Psykiatri og Retsmedicin i København og saa først fik den Plads som Kandidat og Reservelæge paa Middelfart Sindssygeanstalt. Det er oplyst, at Dr. Langhoff aldrig har været Patient og aldrig har været indlagt paa denne Anstalt, det er et Punkt, som Hr. Reventlow nu selv har erkendt Urigtigheden af. Fra Overlægen er der indhentet en Erklæring, hvori han udtaler, at Dr. Langhoff aldrig har været Patient der, og han udtaler endvidere deri — jeg maa jo desværre ikke oplæse disse Erklæringer, jeg skal derfor citere dem — at Dr. Langhoff ikke har været paa Anstalten som Alkoholist og overhovedet aldrig har været indlagt der. Og hverken Anstaltens daværende Overlæge, Frederik Lange, eller nogen anden her paa Stedet har haft nogetsomhelst Vidende om, at han skal have lidt af Alkoholisme, men han fyldte sin Stilling til fuld Tilfredshed, og der var aldrig noget i hans Optræden eller Levemaade, der tydede paa Tilstedeværelsen af en saadan Lidelse eller blot Tilbøjelighed i den Retning. Endvidere findes der en overordentlig rosende Anbefaling, som sikkert ogsaa er i den højtærede Justitsministers Besiddelse, fra den tidligere Forstander, Dr. med. Frederik Lange.

Til disse to Skrivelser behøver jeg ikke at føje mange Kommentarer. Hvis det var mig, der paa et saa væsentligt Punkt havde gjort en Mand saa blodig Uret, som Redaktør Reventlow her har gjort Dr. Langhoff, saa ved jeg ikke, hvad jeg vilde gøre, men jeg antager, at nu ville Domstolene komme til at dømme om, hvad Redaktør Reventlow vil komme til at gøre. Jeg vil anmode den højtærede Justitsminister om, at alle disse Sigtelser maa blive undergivne politimæssig Undersøgelse, og jeg vil bede om, at det ogsaa maa blive oplyst, hvem det er, der har fourneret Redaktør Reventlow med disse Oplysninger. Ligeledes ønsker jeg Oplysninger tilvejebragt om Dr. Langhoffs Virksomhed i Kellerup, og navnlig ønsker jeg oplyst gennem Forhør, om de tre Personer, der paa en vis Maade ere Part i denne Sag, nemlig Distriktslæge Halvorsen, Inspektør Nielsen og Baron Rosenørn-Lehn, have været delagtige i de

af Redaktør Reventlow meddelte Oplysninger. Hr. Reventlow undskylder sig med, at han har faaet disse Rygter fra en Person, hvis Troværdighed han mener at kunne stole paa. Jeg henstiller ogsaa til den højtærede Justitsminister, at denne Rygtesmed drages til Ansvar for Retten.

I sin Klage nævner Hr. Reventlow endvidere, at Dr. Langhoff efter at være bleven nogenlunde restitueret paa Anstalten ved Middelfart og efter saa at have praktiseret i forholdsvis kort Tid udnævntes til Distriktslæge i Saksøbing og Læge ved Maribo Amts Sindssygeanstalt. Forholdet er her det, som jeg før nævnte, at Dr. Langhoff efter at have været Kandidat og Reservelæge paa Middelfart Sindssygeanstalt tog en kort Tid til København for at gennemgaa et Kursus i Infektionssygdomme og dernæst nedsatte sig som praktiserende Læge i Maribo og derefter den 1. November 1905 blev Distriktslæge i Saksøbing og som nævnt den 1. Januar 1906 blev Læge ved Sindssygeanstalten. Det er mig ikke bekendt, at der nogen Sinde under hans Ophold i Maribo har været Tale om, at han misbrugte spirituøse Drikke, og jeg drister mig til at paastaa, at det heller ikke har været nogen anden nede i Saksøbing bekendt, skønt Maribo kun ligger godt i Mil fjernet fra Saksøbing, thi saa vilde noget saadant sikkert have forlydt, men allerede kun et godt Aar efter hans Udnævnelse til Distriktslæge i Saksøbing blev han opstillet som Byraadskandidat ved Byraadsvalget den 13. Marts 1907, og ved Suppleringsvalget 1908 valgte han og genvalgte i 1909. Jeg tillader mig at tro, at det paa dette Tidspunkt ikke var nogen som helst i Saksøbing bekendt, at Læge Langhoff skulde være Alkoholist eller paa nogen Maade misbruge spirituøse Drikke, det tror jeg, jeg kan dokumentere. Det fremgaar bl. a. af, at en meget bekendt Højremand i Saksøbing, Overlærer Hans Rasmussen, i Lolland-Falsters Stiftstidende i Februar 1908 har erklæret, at han personligt sammen med flere andre Højremænd stemte paa Læge Langhoff, fordi han ønskede en absolut dygtig og interesseret Kraft ind i Byraadet med virkelig Forstand paa de Opgaver, der ligge for her i Byen. Mon nogen tror, at en bekendt Højremand vilde stemme paa en politisk Modstander, saafremt denne savnede de rent personlige Kvalifikationer til at beklæde en saadan Tillidspost. Jeg personligt har flere Gange under Læge Langhoffs Ophold i Saksøbing besøgt ham i hans Hjem og været sammen med ham ved forskellige Lejligheder, men har ingen